

A ...-i Törvényszék Dr. ... (...) ügyvéd által képviselt felperes neve (...) felperesnek - Országos Bírósági Hivatal (...) által képviselt alperes neve (...) alperes ellen - kártérítés megfizetése iránt indított perében meghozta az alábbi

í t é l e t e t :

A törvényszék a felperes keresetét elutasítja.

Kötelezi a felperest, hogy fizessen meg az államnak külön felhívásra- (...) Ft le nem rótt eljárási illetéket.

Az ítélet ellen a kézbesítéstől számított 15 napon belül fellebbezéssel lehet élni, melyet elektronikus úton kell előterjeszteni a ...-i Ítéltáblához címzetten.

A törvényszék tájékoztatja a feleket, hogy a ...-i Ítéltábla a fellebbezést tárgyaláson kívül bírálja el, ha az kizárólag a perköltség viselésére, összegére, vagy az ítélet indokolására irányul. A felek kérelmére a bíróság tárgyalást tart.

A törvényszék tájékoztatja a feleket, hogy a fellebbezési határidő lejártá előtt előterjesztett kérelmük alapján kérhetik, hogy a ...-i Ítéltábla fellebbezésüket tárgyaláson kívül bírálja el.

Az ítélet ellen a fellebbezést előterjesztő fél számára a ...-i Ítéltábla előtti eljárásban a jogi képviselőt kötelező.

I n d o k o l á s

A ...-i és ... Kerületi Bíróság azP.... számú ítéletével aP.... számú egyezséget jóváhagyó végzésben foglaltakat megváltoztatva kötelezte felperes neve alperest, hogy ...felperessel korábban fennállt házasságából született ... és ... utónevű gyermekei javára 2014. április 1. napjától kezdődően havonta előre esedékesen minden hó 10. napjáig gyermekenként havi 250.000-250.000.-Ft, a két gyermek után összesen havi 500.000.-Ft határozott összegű gyermektartásdíjat fizessen meg a gyermeket gondozó felperesnek.

Megállapította, hogy az alperes gyermektartásdíj hátraléka 2014. április 1. napjától a 2015. november 30. napjáig terjedő időre 2.800.000.-Ft, melyet az alperes a folyamatosan esedékes tartásdíjak mellett 20 egyenlő részletben köteles a felperesnek megfizetni. Bármely részlet elmulasztása esetén a hátralék teljes összege esedékessé válik.

A alperes neve mint másodfokú bíróság aPf..... számú ítéletével az elsőfokú bíróság ítéletének

fellebbezett rendelkezéseit részben megváltoztatta és az alperest ... és ... utónevű gyermekei javára a ...-i és ... Kerületi Bíróság által ...P... számon jóváhagyott egyezség alapján terhelő gyermektartásdíj mértékét 2014. április 1. napjától kezdődően gyermekenként havi 330.000.-Ft határozott összegre emelte fel. Ebből következően az alperes kiegészítő gyermektartásdíj hátraléka a 2014. április 1. és 2016. június 30. napja közötti időszakra összesen 7.120.000.-Ft, melyet az alperes a folyamatos tartásdíjjal egyidejűleg 30 egyenlő részletben köteles a felperesnek megfizetni. Egy részlet elmulasztása esetén a hátralék teljes összege esedékessé válik.

Döntésének indoklásában kifejtette, hogy azért tartotta szükségesnek a felperes által igényelt 330.000.-Ft/hó összegben meghatározni gyermekenként a felemelt tartás mértékét, mert megközelítőleg ez felel meg az alperes által korábban fizetett havi 180.000.-forintoknak és a tandíj együttes összegének.

felperes neve 2016. július 20. napján kérelmet terjesztett elő a alperes neven aPf.... ügyszám alatti eljárásban. Kérelmében hivatkozott rá, hogy az elsőfokú bíróság által meghozott ítélet alapján emelt összegű díjat kezdett gyermekei után fizetni a felperes részére. A másodfokú ítélet kihirdetését követően a felperes a részére megfizetett díj összegét kevésnek ítélte meg, és tájékoztatást nyújtott, hogy amennyiben nem egészíti ki a fizetendő díj összegét a megítéltre, úgy a teljes összeg tekintetében végrehajtási eljárást kezdeményez ellene. Kérelmében levezette az általa kalkulált fizetendő díjak összegét, melyek alapján álláspontja szerint az elmaradása 5.840.000,- Ft.

A alperes neve azPf.... számú végzésében az alperes által 2016. július 20. napján előterjesztett kérelmet a 2016. július 4. napján keltPF.... sorszámu másodfokú ítélet kijavítása iránti kérelemnek tekintette, egyben azt elutasította.

Az alperes kérelmét akként értelmezte, hogy az alperes a másodfokú ítélet kijavítását kérte a tekintetben, hogy az őt terhelő hátralékos összeg a másodfokú ítéletben szereplő 7.120.000.-Ft-al ellentétben 5.840.000.-Ft.

Utalt rá, hogy a Pp. 224. § (1) bekezdése szerint a bíróság névcseré, hibás névírás, szám vagy számítási hiba vagy más hasonló elírás esetén a határozat kijavítását végzéssel elrendelheti.

Megállapította, hogy az eljárás során a felek egyezően nyilatkoztak a tekintetben, hogy az alperes 2014. április 1-je óta gyermekenként havi 180.000.-Ft-ot fizetett meg a felperesnek a leányok tartására, majd az elsőfokú ítéletre tekintettel 2015. december 1-jétől gyermekenként havonta 250.000.-Ft-ot teljesít. A másodfokú bíróság a határozata meghozatalakor az addig megtett nyilatkozatok és csatolt iratok alapján hozott döntést és számította ki a kiegészítő gyermektartásdíj hátralék mértékét.

Az alperes hátraléka ezért a következők szerint alakult:

2014. április 1. - 2015. november 30. (330.000.-Ft-ból 180.000.-Ft= 150.000.-Ft)

150.000.-Ft X 2 gyermek X 20 hónap= 6 millió Ft.

2015. december 1-től 2016. június 30. (330.000.-Ft-ból 250.000.-Ft= 80.000.-Ft)

80.000.-Ft X 2 gyermek X 7 hó= 1.120.000.-Ft

6.000.000.- Ft + 1.120.000.-Ft = 7.120.000.-Ft.

Így a másodfokú bíróság ítélete nem tartalmaz számítási hibát vagy elírást.

... végrehajtást kérő kérelmére a ...-i ... és ...Kerületi Bíróság 2016. szeptember 5. napján végrehajtási lapot állított ki a fenti első és másodfokú ítélet alapján 6.724.000.-Ft összegre.

felperes neve a jogerős ítélettel szemben felülvizsgálati kérelmet terjesztett elő.

A felülvizsgálati kérelem folytán eljáró Kúria a Pfv..... számú ítéletével a jogerős ítélet felülvizsgálattal támadott rendelkezéseit hatályában azzal a pontosítással tartotta fenn, hogy az alperest 2014. április 1-től 2016. július 4. napjáig terhelő gyermektartásdíj hátralék összege 3.754.500.-Ft. Feljogosította az alperest, hogy a jogerős ítélet alapján túlfizetett gyermektartásdíj összegét a havi gyermektartásdíjba 50.000.-50.000.-Ft összegben beszámíthatja.

Döntésének indokolásában utalt rá, hogy a jogerős ítélet indoklása egyértelműen a tandíj összegére figyelemmel rendelkezett a tartásdíj felemeléséről. Az pedig tény, hogy az alperes 2015. márciusáig azt megfizette, tehát kétszeresen, visszamenőlegesen nem számolható el. Ennek megfelelően a Kúria korrigálta a hátralék összegét. A jogerős ítélet alapján az alperesnek a másodfokú ítélet meghozataláig összesen 27 hónapi tartást kellett megfizetnie, a jogerős ítéletben meghatározott összesen 660.000.-Ft mértékkel, ennek összege 17.820.000.-Ft. Az alperes az I. fokú ítélet meghozataláig 7.840.000.-Ft tartást, valamint tandíjakat, összesen 10.225.500.-Ft-ot fizetett meg.

Megállapította, hogy az elsőfokú döntést követően a másodfokú ítéletig az alperes további 3.840.000.-Ft tartást teljesített. Ezek alapján állapította meg a tartásdíj hátralék összegét 3.754.500.-Ft-ban.

A felperes keresetében 1.301.924.-Ft és kamatai megfizetésére kérte kötelezni az alperest a Ptk. 6:549. § (1) bekezdése, 6:519. §, 6:532. § alapján kártérítés jogcímén.

Utalt rá, hogy a gyermektartásdíj megváltoztatása körében a ...-i és ... Kerületi Bíróság ideiglenes intézkedés keretében részben felemelte a gyermektartásdíjat, majd az elsőfokú ítéletben rögzítette is ezen gyermektartásdíj összegét. A alperes neve mint másodfokon eljáró bíróság a gyermektartásdíj összegét tovább emelte, és megállapította a hátralékos gyermektartásdíj összegét, melynek megfizetésére részletfizetést engedélyezett, azonban részleteinek összegét nem jelölte meg.

A felperes figyelemmel arra, hogy álláspontja szerint számítási hibát vétett, a alperes neve részére kijavítási, illetve pontosítás iránti kérelmet terjesztett elő. A alperes neve a kérelem teljesítését megtagadta.

Hivatkozott rá, hogy a Kúria határozatában levezette, hogy a alperes neve azPf..... számú másodfokú ítéletében az összegszerűség megjelölésekor számítási hibát vétett, azaz a felperessel szemben 3.365.500.-Ft összegű többletigényre engedett igényérvényesíthetőséget az ellenérdekű fél részére. A felperes ellen a számítási hibának köszönhetően az ellenérdekű fél végrehajtási eljárást indított, és a másodfokú ítéletben foglaltak szerint tévesen megjelölt összeget végrehajtási eljárás útján érvényesítette. A végrehajtási eljárás során a felperes terhére megállapított végrehajtási költségek összege 901.400.-Ft, valamint az eljárás során felmerült ügyvédi munkadíj összege 400.000.-Ft volt, így a jogellenesen megindított végrehajtási eljárással kapcsolatban 1.301.924.-Ft kár érte. A felperes a végrehajtási eljárás során sorozatos kifogást terjesztett elő, melyeket a alperes neve hibás és így jogellenes ítéletében foglaltakra hivatkozással elutasítottak.

Kiemelte, hogy az alperesi jogellenes magatartást a felperes nem az alperesi mérlegelési jogkörben végzett ítélezési tevékenységében, hanem elsődlegesen az ítélezési tevékenysége során vétett számítási hibában jelölte meg. Jogellenes a alperes neve mulasztása az okból is, hogy a felperes külön nyilatkozata alapján is megtagadta a számítási hiba kijavítása, illetve a részletfizetés számszaki összegének pontosítása körében előterjesztett felperesi kérelem teljesítését. A törvényszék kirívóan jogellenes magatartását az alapozza meg, hogy a jogszerű eljárása során feltétlenül észlelendő számítási hibát nem észlelte, kijavítása iránt nem intézkedett. A számítási hiba nem tartozik a törvényszék mérlegelési jogkörébe, az egyszerű számszaki kérdés. A hiba egyúttal nyilvánvalóan felismerhető is, hiszen azt mind a felperes, mind a Kúria felismerte. Álláspontja szerint a kúria közokiratban rögzítette azt a tény, miszerint a alperes neve konkrétan számítási hibát vétett, és közokiratban került megállapításra az is, miszerint pontosan mekkora összegben vétett

számítási hibát.

A felperest azzal érte kár, hogy nem a helyes - később a Kúria által megállapított - összezszerűségben volt köteles a jogerős ítélet teljesítésére, hanem tévesen megállapított, a helyes összeget meghaladó összegben. A felperest az okból is sérelem érte, hogy annak ellenére, hogy az ítéleti rendelkezésnek önkéntes teljesítése révén maga is eleget kívánt tenni - figyelemmel arra, hogy ő a helyes számszaki adatok alapján teljesített, a jogerős ítélet azonban számítási hibában szenvedett - vele szemben kényszer eljárás elrendelésére került sor. Ezen eljárás elrendelésének ténye - mivel a helyes számszaki adatok alapján arra nem került volna sor - önmagában érdeksérelmet okozott a felperes számára. Az a tény, hogy végrehajtási eljárás indult, közvetlenül az alperesi magatartásnak tudható be, abban a felperest felróhatóság nem terheli.

Az alperes a kereset elutasítását kérte.

Álláspontja szerint a alperes neve jogszerűen járt el, mind az ítélete meghozatalakor, mind a felperes kijavítási kérelmének elbírálása során.

A felperes állításával szemben a végrehajtási eljárás megindítására jogszerűen, a végrehajtható okirat alapján került sor. Utalt rá, hogy a alperes neve a kijavítás iránti kérelmet jogszerűen utasította el, az alperes hátralékának kiszámítását a végzése indokolásában levezette, és kiemelte, hogy a ítélet nem tartalmaz számítási hibát vagy elírást. A felperes időközbeni többletteljesítéséről a bíróságnak a határozat meghozatalakor nem volt tudomása, arról csak a felperes, valamint a jogosult édesanya tudott, illetve neki kellett tudnia, akinek emiatt rosszhiszemű azon magatartása, hogy a felperessel szemben végrehajtási eljárást kezdeményezett, nem az alperes magatartására vezethető vissza, emiatt az az alperes terhére sem róható. A végrehajtási eljárás elrendelésének az oka nem az alperes magatartása, hanem a felperes jogerős ítéletben foglalt kötelezettségének elmulasztása volt. A felperes önhatalmúlag döntött úgy, hogy nem tesz eleget a rá nézve is kötelező jogerős döntésnek, így tisztában kellett lennie azzal, hogy a jogerős döntés végrehajtható és vele szemben a végrehajtási eljárás megindítható lesz, ha azt önként nem teljesíti. A felperes a saját felróható magatartására hivatkozik előnyök szerzése végett akkor, amikor egy jogerős ítéletben foglalt kötelezettségének jogellenes, ezért felróható nemteljesítése miatt ellene jogszerűen megindult végrehajtási eljárásban az általa állított kár megfizetése iránt igényt kíván érvényesíteni. A végrehajtási eljárásából eredeztethető többletkiadásokból eredő kárt a felperes magatartása okozta. A Kúria határozatával feljogosította az alperest, hogy a jogerős ítélet alapján túlfizetett gyermektartásdíj összegét a havi gyermektartásdíjba 50.000-50.000.-Ft összegben beszámíthatja, ezért a felperesi túlfizetés későbbi beszámításával a felperesnek nem keletkezett kára.

A ...-i Ítéltábla az eljárás lefolytatására a ...-i Törvényszéket jelölte ki.

A törvényszék a rendelkezésre álló iratok, felek nyilatkozatai alapján megállapította, hogy a felperes keresete az alábbiak szerint nem megalapozott.

A alperes neve, mint másodfokú bíróság jogerős, fellebbezéssel nem támadható ítéletében állapította meg a kiegészítő gyermektartásdíj hátralék összegét, továbbá, hogy azt az alperes a folyamatos tartásdíjjal egyidejűleg 30 egyenlő részletben köteles a felperesnek megfizetni.

A jogerős ítéletben foglalt rendelkezés akkor is kötelező felperesre, amennyiben az abban foglaltakkal nem ért egyet. Így a felperesnek az előzetesen végrehajtható jogerős döntésben

foglaltakat attól függetlenül teljesítenie kellett volna, hogy felülvizsgálati kérelemmel él-e a Kúria felé.

Az alapperbéli felperes azért kérte az ügyben végrehajtási lap kiállítását, mert jelen per felperese a jogerős döntésben foglaltakat nem teljesítette.

Így nem megalapozott a felperes arra való hivatkozása, hogy a végrehajtási eljárás megindítása az alperes jogellenes magatartásának köszönhető, illetve hogy ebben a felperest semmilyen mulasztás nem terheli.

Amennyiben pedig az édesanya úgy indított végrehajtási eljárást jelen per felperese ellen, hogy a felperes a megítélt hátralék részleteket teljes mértékben megfizette, az nem az alperes felelősségi körébe tartozik.

Abban az esetben, ha a felperes a jogerős végzésben megállapított hátralékos gyermektartásdíj részleteit annak kötelező érvénye folytán megfizette volna, semmilyen kár nem érte volna, mert a Kúria által megállapított túlfizetést a Kúria döntése értelmében a folyamatos gyermektartásdíjba beszámíthatta volna.

A végrehajtási eljárás nem az alperes jogellenes magatartása folytán indult, hanem amiatt, hogy a felperes a jogerős ítéletben megállapított kötelezettségének nem tett eleget, az ebből eredő kár pedig az alperes terhére nem róható.

Az alperes azPf.... számú végzésében helytállóan állapította meg, hogy nem vétett a Pp. 224. § (1) bekezdésében foglalt számítási hibát vagy elírást, számítási módszerét részletesen levezetve. Az alperes jogerős ítéletében foglalt rendelkezés megegyezik a kijavítás iránti kérelmet elutasító végzésben levezetett számítással, így a másodfokú ítélet számítási hibát nem tartalmaz. Ebből következően jogszerűen utasította el a felperes kijavítás iránti kérelmét.

A felperes állításával ellentétben a Kúria sem állapította meg a Pf.II.... számú ítéletében azt, hogy az alperes a Pp. 224. §-ban írt számítási hibát vagy elírást vétett volna.

A Kúria ítéletében a 2015. márciusáig megfizetett tandíjat számította be, ezen túlmenően a jogerős ítélet meghozataláig megfizetett tartásdíjak figyelembevételével állapította meg a tartásdíj hátralék összegét. E körben utal rá a törvényszék, hogy a felperes által a kijavítás iránti kérelemben levezetett számítás nem egyezik meg a Kúria ítéletében foglalt számítással, a Kúria nem a felperes által jelzett számítási hibát korrigálta. A Kúria a döntése indokolásában kifejtettek szerint állapította meg a hátralékos gyermektartásdíj mértékét, feljogosítva a felperest a túlfizetés beszámítására.

A Polgári Törvénykönyvről szóló 2013. évi V. törvény (Ptk.) 6:519. § (1) bekezdése értelmében aki másnak jogellenesen kárt okoz, köteles azt megtéríteni.

Tekintettel arra, hogy a végrehajtási eljárás megindítása, illetve lefolytatása a felperes azon mulasztása miatt történt, hogy a jogerős ítéletben foglalt kötelezettségét nem teljesítette, így a felperest saját felróható magatartása folytán ért kár az alperes terhére nem róható.

Az alperes jogellenes magatartásának hiányában a kártérítés jogalapja hiányzik, erre tekintettel a törvényszék a felperes keresetét elutasította.

A törvényszék a régi Pp. 78. §-a alapján kötelezte a pervesztes felperest az illetékeljegyzési joga folytán le nem rótt, az illetékekről szóló 1990. évi XCIII. törvény 39. § (1) bekezdés és 42. § (1) a.) pontja alapján számított eljárási illeték megfizetésére.

Az ítélet elleni fellebbezés lehetősége a régi Pp. 233. §-án alapul.

..., 2018. június 28.

Dr. ... s.k.
bíró